

Lückner har ett gott öga till Karlskoga-hockeyn

Harald Lückner är en av de bästa, kanske den bästa, expertkommentatorn i svensk tv just nu.

Han är hockeyexpert i Viasat, han har dessutom en gedigen spelar- och tränarerfarenhet att falla tillbaka på så han vet vad han talar om.

*Han bjöd Karlskoga idrottsveteraner på ett intressant föredrag onsdagen 15 april.
I två timmar pratade han, han hade säkert kunnat hålla på det dubbla.*

Numera bor Harald Lückner i Karlstad igen, ursprungligen är han dock från Marstrand och segling var den sport han växte upp med. Han seglade sitt första SM i optimistjolle som åttaåring 1965 och det var först när han värvades till Färjestads BK 1974 som han valde bort seglingen.

Hockeyn kom in i hans liv sedan familjen flyttat till Mariestad och det genom spel i kvartershockey. I Mariestad var han ofta i match mot KB 63, i GP Pucken, 70-iaden eller någon annan cup.

-Jag minns en match i ösregn på uterink i Göteborg mot KB med Bengt-Åke Gustafson och "Daja" Hermansson i laget bland andra.

Via TV-pucken, pojklandslagen hamnade han i FBK som 17-åring och den allra första resan med nya klubben fick han göra ganska omgående till Östberlin där dåvarande tränaren Arne Strömberg sparkade igenom ett plastskydd på läktaren, utan att få tillbaka foten, efter som han tyckte hemmafavorer från domarnas sida.

-Som junior fick jag då en betald lägenhet och 500 kronor i månaden. Min elitseriedebut fick jag göra borta mot Timrå 19 november -74. Jag fick en timme på mig till flygen, hade jag inte hunnit det hade jag fått åka tåg med "Nicke" Johansson, 36. Han var flygrädd och nervösast av alla inför matchen. Jag minns att han låg på golvet i omklädningsrummet och härmade "Honken" Holmqvist.

-Det var min debut, säsongen efter blev jag ordinarie, vi spelade SM-finaler och förlorade mot Brynäs -76 och -77. 1978 fick jag debutera i landslaget också och då hade jag spelat med både Bengt-Åke och "Daja" i FBK, liksom också i juniorlandslaget.

-Jag blev lagkapten när FBK genomförde en jättelik förnygring, Jag var 24 och nästan äldst.. Sedan vann vi SM -81, 86- och -88. Jag vill påstå att vi nog hade kunnat fortsätta och vinna SM varje år efter -81 om vi haft en riktig toppmål-vakt, Håkan Hermansson höll inte riktigt måttet.

Under den här perioden spelade Harald också VM i Göteborg och blev silvermedaljör samt OS i Lake Placid där det blev brons.

-Sedan slutade jag 1988 och blev spelande tränare i Sparta och vi vann norska mästerskapet. Efter det kom jag åter till Färjestad som tränare i fyra år, jag tränade tv-puckarna och FBK:s juniorer i fyra år, vilket kanske var den bästa tiden av allt. Jag satt hemma hos Christian Berglund och skrev kontrakt med honom för att sedan låna ut honom direkt till Kristinehamn för att han skulle växa till sig.

-Under den tiden hade jag också Tobias Thermell, Daniel Wessner och Martin Thelander bland många andra i juniorerna. På den tiden hade Färjestad ett juniorhus där det bodde tio spelare, varav nio spelade i landslaget.

Efter det tränade han juniorlandslaget i tre år med ett silver som bäst. Det blev tre år i HV 71 också innan mediadrevet blev för stort och han klev ner i allsvenskan, till Mora som han tog till elitserien med samma mediadrev igen.

-Att ta sig upp i elitserien var stort i Mora, inte minst för Janne Simons. Han gjorde som han ville där, han hade en styrelse, men han lyssnade aldrig på den. Alla blev glada för det där avancemanget utom jag, men det blev ganska bra med lockout-säsongen när vi fick in så många bra NHL-spelare, bröderna Hossa bland andra.

-Sedan blev det Modo och dit kom jag sedan 18 spelare försvunnit. Vi tog SM-guldet året därpå, men första säsongen var jobbigare när vi trots allt bärgade en sjätteplats. En av de bästa värvningarna den gången var Per-Åge Schröder som fortfarande är kvar. Vi var ännu bättre säsongen efter SM-guldet men det blev för många tappar och för mycket skador. Vi hade fyra centrar som alla ville vara förstecenter.

Efter perioden i Örnsköldsvik blev det ytterligare fyra år i Mora innan flyttlasset gick en sista gång till Hammarö, där han nu bor.

Hans huvudsakliga syssla idag är att vara expert i Viasats allsvenska sändningar, men han ger också ett och annat föredrag och ledarskap. Det är ett ämne som ligger honom varmt och hjärtat.

Den som hört honom i tv vet att han säger vad han tycker och tänker. Det är också ett tänk som genomsyrar hela hans tränarkarriär. Han menar att man ska tala med människor och inte om dom.

Harmoni, glädje, trygghet och trivsel är honnörsord, tillsammans och alla är lika viktiga.

-Det är viktigt i ledarska att ta tjuren vid hornen och prata, att våga ta en konfrontation och tala om de svåra sakerna. Exempelvis ska det inte stå i tidningen först vilka som kommer nya till en klubb, spelarna ska veta det första. För att ta ett exempel. Jag hatar när ledare är de största i en förening, det ger inga bra resultat.

-Värdegrunden är det viktigaste som finns i en förening, kontinuitet också där det finns ledare, spelare och andra kvar i föreningen. Eftersom jag är av den gamla stammen saknar jag det idag när det byts ordförande och vd:ar stup i kvarten.

Ett gott öga till Karlskoga-hockeyn har han också, det avslöjas också i hans tv-kommentarer. Han tror att tränarkonstellationen Thermell/Näslund kan bli bra.

-Thermell är en fantastisk mässiska och Näslund är en rakryggad person. Jag har stått mellan båsen i vinter och det märktes när Näslund klev in i Bik-båset att stämningen förändrades. Men det kan vara nog så jobbigt att kliva in som tränare för gamla spelarkompisar. Som när jag kom till FBK från Norge och skulle träna Thomas Rundqvist som jag firat midsommar med i tio år. Det går inte att ha det så utan hålla skillnad på rollerna. Thermell och Näslund står ändå för en viktig sak, kontinuitet.

Han menade också att Bengt-Åke Gustafsson inte fått den kredd han är värd för sin tid som förbundskapten.

-Han tog OS- och VM-guld samma säsong. Inte många klarar det och jag påstår att OS-laget 2006 var det bäst balanserade och sammansatta svenska hockeylandslaget någonsin. Där fanns allspelartyper som krävs.

Harald Lückner hade mycket att prata om. Det här utrymmet räcker inte. Avslutningsvis kan dock konstateras att den bästa tränare han haft är Conny Evensson, den sämsta; Tommy Sandlin, han är orolig för den framtida rekryteringen avhockeyspelare, CHL tror han inte på, kanske kan hela KHL rasa efter rubelns fall och det är hemskt hur det fungerar med spelarövergångar idag och agenternas roll i detta.

Ingvar Carlsson